

Határozatok Tára

C-176/12. sz. ügy

**Association de médiation sociale
kontra
Union locale des syndicats CGT és társai**

(a Cour de cassation [Franciaország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Szociálpolitika — 2002/14/EK irányelv — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — 27. cikk — A munkavállalói képviselő létrehozásának a foglalkoztatott munkavállalók létszámának bizonyos küszöbértékeihez kötése — Küszöbértékek kiszámítása — Az uniós joggal ellentétes nemzeti szabályozás — A nemzeti bíróság szerepe”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (nagytanács), 2014. január 15.

- Szociálpolitika — A munkavállalók tájékoztatása és konzultációja — 2002/14 irányelv — Hatály — A foglalkoztatott munkavállalók létszáma küszöbértékeinek számítása — E számításból a munkavállalók egy meghatározott kategóriáját kizáró nemzeti szabályozás — Megengedhetetlenség*
(2002/14 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 3. cikk, (1) bekezdés)
- Szociálpolitika — A munkavállalók tájékoztatása és konzultációja — 2002/14 irányelv — 3. cikk, (1) bekezdés — Közvetlen hatály — Lehetőség arra, hogy az irányelvre magánszeméllyel szemben hivatkozzanak — Hiány*
(2002/14 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 3. cikk, (1) bekezdés)
- Szociálpolitika — A munkavállalók tájékoztatása és konzultációja — 2002/14 irányelv — 3. cikk, (1) bekezdés — A nemzeti bíróság kötelezettségei — A nemzeti szabályozás uniós joggal összhangban álló értelmezésére vonatkozó kötelezettség — Korlátok — Az általános jogelvek tiszteletben tartása — A nemzeti jog contra legem értelmezése*
(2002/14 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 3. cikk, (1) bekezdés)
- Alapvető jogok — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — A munkavállalók vállalkozáson belüli tájékoztatáshoz és konzultációhoz való joga — Magánszemélyek közötti jogvitában, a 2002/14 irányelvnek nem megfelelő nemzeti rendelkezés figyelmen kívül hagyása érdekében való hivatkozhatóság — Kizártság — Az érintett tagállam azon esetleges kötelezettsége, hogy térítse meg az uniós joggal összhangban nem álló nemzeti jogszabályok következtében a magánszemélyeknek okozott kárt*

(Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 27. cikk; 2002/14 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 3. cikk, (1) bekezdés)

1. Az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes azon nemzeti rendelkezés, amely a munkavállalók létszámának kiszámításánál – a munkavállalói képviselő létrehozásához szükséges törvényes küszöbértékek meghatározásával összefüggésben – figyelmen kívül hagyja azokat a munkavállalókat, akik támogatott szerződések alanyai.

A foglalkoztatás elősegítése ugyan jogos szociálpolitikai célkitűzés, és még ha a tagállamok a szociálpolitikai céljaik megvalósítására alkalmas intézkedések kiválasztásánál széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek is, e mérlegelési mozgástér nem üresítheti ki valamely uniós jogi alapelvek vagy rendelkezés tartalmát.

(vö. 26., 27., 29. pont)

2. Az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése eleget tesz a közvetlen hatályhoz szükséges valamennyi feltételnek. Ugyanis, jóllehet ezen irányelv bizonyos mérlegelési mozgástérrel enged a tagállamoknak, mivel nem írja elő, milyen módon kell figyelembe venniük a hatálya alá tartozó munkavállalókat a foglalkoztatott munkavállalók létszáma küszöbértékeinek számítása során, ez a körülmény nem érinti az e cikkben előírt azon kötelezettség egyértelmű és feltétlen jellegét, hogy nem zárható ki e számításból a személyeknek egy olyan meghatározott kategóriája, amely eredetileg beletartozott a létszámkeretbe.

Valamely irányelv azon rendelkezésére, amely magánszemélyeket jogosít vagy rájuk kötelezettséget ró, magánszemélyek egymás közötti jogvitájában azonban önmagában még akkor sem lehet hivatkozni, ha az máskülönben egyértelmű, pontos és feltétel nélküli.

(vö. 33–36. pont)

3. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 38–40. pont)

4. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának – akár önmagában, akár az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14 irányelv rendelkezéseivel összefüggésben értelmezett – 27. cikkét akként kell értelmezni, hogy amennyiben az ezen irányelvet átültető valamely nemzeti rendelkezés az uniós joggal összeegyeztethetetlen, a Charta e cikkére nem lehet magánszemélyek közötti jogvitában hivatkozni az uniós joggal ellentétes nemzeti rendelkezés alkalmazásának mellőzése céljából.

A Charta 27. cikkének szövegéből ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy ahhoz, hogy e cikk teljes mértékben kifejthesse hatásait, azt uniós jogi vagy nemzeti jogi rendelkezésekben kell pontosítani. Közvetlenül alkalmazandó jogi szabályként sem a Charta 27. cikkének szövegéből, sem az említett cikkel kapcsolatos magyarázatokból nem lehet levezetni e tekintetben a 2002/14 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt és a tagállamokhoz címzett azon tilalmat, amely szerint a vállalkozások munkavállalói létszámának kiszámításából nem zárható ki a munkavállalóknak az eredetileg az e számítás során figyelembeveendő létszámkeretbe tartozó meghatározott kategóriája. Ennélfogva magánszemélyek közötti jogvitában nem lehet hivatkozni a Charta 27. cikkére annak megállapítása céljából, hogy a 2002/14 irányelvnek nem megfelelő nemzeti rendelkezést figyelmen kívül kell hagyni. A Charta 27. cikkének a 2002/14 irányelv rendelkezéseivel együttes értelmezése sem cáfolhatja ezt a megállapítást, mivel – figyelemmel arra, hogy amennyiben az említett cikk önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a magánszemélyekre olyan jogot ruházzon, amelyre azok hivatkozhatnak – e cikknek ezen irányelv rendelkezéseivel összefüggésben történő értelmezése sem eredményezhet mást.

Ugyanakkor az a fél, akit a nemzeti jog uniós joggal való összeegyeztethetlensége következtében sérelem ért, hivatkozhat a C-6/90. és C-9/90. sz., Francovich és társai egyesített ügyekben 1991. november 19-én hozott ítéletből eredő ítélkezési gyakorlatra annak érdekében, hogy adott esetben kártérítést kapjon.

(vö. 45., 46., 48–50. pont és a rendelkező rész)